

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Είνε αδύνατον νά ὀρισθῆ ὁ χρόνος τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πετρελαίου ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Πενσυλβανίας, πιθανότατον ὅμως φαίνεται ὅτι τὸ πετρελαίον ἦτο ἐν χρῆσει παρὰ τίνι φυλῇ προγενεστέρᾳ τῆς τῶν σημερινῶν Ἰνδῶν, διότι ἀνευρέθησαν φρέατα, ἢ μᾶλλον λείψανα ἀρχαίων φρεάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἀποδίδεται εἰς τοὺς καλούμενους Mounds Builders, τὸν μυστηριώδη ἐκεῖνον λαὸν ὅστις γινώσκειται μόνον ἐκ τῶν ἰχνῶν ἀτινα κατέλιπεν ἐσπαρμένα ἐν τῇ ἀπεράντῳ χώρᾳ τῇ ἀρδευομένῃ ὑπὸ τοῦ Μισσισιππὶ, τοῦ Μισσουρη καὶ τοῦ Ὁχίο.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς κοιλάδος Oil Creek, καὶ πρὸ πάντων μεταξὺ τῆς Titusville καὶ τῆς Oil City, οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ ἀνεκάλυψαν πληθῶς ἐν τῷ ἐδάφει ἐσκαρμένους ὀπῶν, ἔχουσάν βάθος δέκα πέντε ἕως εἴκοσι ποδῶν καὶ πλάτος ἐπὶ ἕως ὀκτώ. Τὰ τρήματα ταῦτα, ὧν τινὰ ὑφίστανται εἰσέτι, εἶναι ἐσῶθεν ἐπιμελῶς περιτελισμένα καὶ ἐστηρικμένα διὰ δοκῶν, ἄς τὰ κεκορησμένα πετρελαίου ὕδατα προεφύλαξαν ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τοῦ χρόνου. Οἱ Ἰνδοὶ ἀποδίδουσι τὴν κατασκευὴν τῶν φρεάτων τούτων εἰς ἀρχαίαν τινὰ πεπολισμένην φυλὴν, πρὸ αὐτῶν κατοικήσαν ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ πολλαχοῦ μνημονευομένην ἐν ταῖς παραδόσεσιν αὐτῶν. Ἡ φυλὴ αὕτη εἶνε πιθανότατα ἡ τῶν Mounds Builders, ὧν αἱ σωζόμεναι οἰκοδοματικαὶ ἐπιμετρίαι μεγίστην ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν φρεάτων περιτελισμάτα καὶ τὰς στηριζούσας αὐτὰ δοκοὺς.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἀπὸ ἀμνημονεῦται χρόνων οἱ Ἰνδοὶ γινώσκουσι τὸ πετρελαίον καὶ ποιοῦνται χρῆσιν αὐτοῦ, εἰ καὶ ἡ πρώτη ἐγγραφὸς μνηστὴς ἦν ἀνευρίσκουσα περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἀνέρχεται μόλις εἰς τὸ ἔτος 1757. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ Γάλλος Μαρκήσις de Montcalm, διοικητὴς τοῦ φρουρίου Duquesne, διηγείται ὅτι παρέστη εἰς τινὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ τελετὰς τῶν Ἰνδῶν Σενεκᾶς παρὰ τῷ Oil Creek, καὶ ἐκφράζει τὴν ἐκπληξίν ἣν ἐνεποίησεν αὐτῷ ἡ θεὰ φλεγόμενου ὕγρου πρᾶσινωποῦ, λιπώδους καὶ κακῶδους, ἀναβλύζοντος ἐκ τῶν ῥωγμῶν τῆς πέτρας.

Οἱ Σενεκᾶς ἀπένεμον τῷ πετρελαίῳ πρὸς ἄλλαις ἀρεταῖς καὶ τὴν ἰαματικὴν τῶν ρευματισμῶν καὶ τῶν πληγῶν δύναμιν. Καθ' ὅρισμένας ἡμέρας τοῦ ἔτους οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστὰὶ συνήρχοντο παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ λιμένος Oil Creek καὶ μετὰ τὰς νενομισμένας θρησκευτικὰς τελετὰς συνέλεγον τὸ ἐλαίον, κατὰ τὸν ἐξῆς ἀπλοῦστατον τρόπον· τὸ ἐλαίον ἐξέφρουν ὡς ἰδρῶς ἐκ τῶν ῥωγμῶν τῶν πετρῶν καὶ ἔχετο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων ἐνεκα τῆς ἐλαφρότητός του. Οἱ Σενεκᾶς ἠπλάνον ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ μάλλινα ἀδῶν ἐφαπλάσματα εἰτα δὲ ἐξήγον αὐτὰ ἔμπλεα τοῦ ἐλαϊώδους ὕγρου καὶ οὐστρέφοντες αὐτὰ ἰσχυρῶς ἐξέπιεζον τὸ πετρελαίον ἐντὸς ἀγγείων, ἀτινα ἐφύλασσαν καὶ διατήρουν ὡς πολῦτιμον θησαυρὸν.

Οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ μμοῦμενοι τοὺς Ἰνδοὺς μετεχειρίζοντο τὸ πετρελαίον ὡς ἰαματικὸν μέσον τῶν πληγῶν, ὅπερ ἐπαλεῖτο καὶ ἐν τοῖς φαρμακείοις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Seneca Oil». Ἐν τινι ἀρθρῳ τῆς ἐφημερίδος Massachusetts Magazine τοῦ ἰουλίου 1791 περιγράφονται αἱ πηγαὶ τοῦ πετρελαίου τῆς χώρας ταύτης, γνωστῆς ἤδη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους ὑπὸ τὸ ὄνομα Oil Creek· ἐν τῷ ἀρθρῳ ἐκεῖνῳ λέγεται ὅτι τὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα διερχόμενα διὰ τῆς χώρας ταύτης ἐσταμάτησαν ἐκεῖ, οἱ δὲ στρατιῶται λαβόντες ἐλαίον καὶ τρίψαντες τὰ καταπεποιημένα αὐτῶν μέλη ἠσθάνθησαν αἰφνης μεγάλην ἀνακούφισιν, τινὲς δὲ καὶ λάθησαν, ὡς ἐκ θαύματος, ἐκ τῶν ρευματικῶν ἀλγηδῶνων, ὅφ' ὧν ἐπασχον. Τινὲς δὲ μάλιστα ἐπιον ἐκ τοῦ ἐλαϊούχου ὕδατος, ὅπερ ἐνήργησεν ἐν αὐτοῖς ὡς ἐλαφρὸν καθαρτήριον.

Αἱ φωτιστικαὶ ιδιότητες τοῦ πετρελαίου ἐγνώσθησαν μόλις τῷ

1820. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἐπιστολὴ τῆς τοῦ Δρ. Hildreth γραφεῖσα τῷ 1826 πρὸς τὸ American journal of sciences, βεβαιούσα προσέτι ὅτι ἐκ τῆς ἀναζητήσεως ἄλατος ἀνευρίσκειται πάντοτε τὸ ὄρυκτον ἐλαίον. «Ἀνδρωπὸς τῆς λέγει, ἔφρξε φρέαρ παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Maskingum ἐν Ohio ζητῶν ἀλμυρὸν ὕδωρ· ἀφικόμενος εἰς βάθος τετρακοσίων περὶπου ποδῶν, ἔνθα ἐνόμισεν ὅτι εὔρε τὸ ζητούμενον στρώμα τοῦ ἀλατούχου ὕδατος, συνήντησε τὸ νάφθα ἢ τοῦ πετρελαίου, τὸ κοινῶς καλούμενον Seneca Oil, ὅπερ ἀνέβλυσε μετὰ τοῦ ἀλμυροῦ ὕδατος ἐν δαυμασίᾳ ἀφθονίᾳ καὶ μετ' ἀπιστεύτου ὀρυξέως ἐκ τοῦ φρέατος: «Τὸ ἐλαίον τοῦτο, προσεπάγει ὁ Δρ. Hildreth», παρέχει ἀνεξαντλήτους πόρους ὡς μέσον φωτισμοῦ καὶ ἔχει ἤδη μεγάλην ζήτησιν ἐν τοῖς καταστήμασι καὶ τοῖς πρακτορείοις, παρέχει δὲ φῶς ζωηρὸν καὶ διαγῆς καὶ θὰ καταστῇ ἀναμφιβόλως χραιομύτατον ἐν τῷ μέλλοντι ὡς μέσον φωτισμοῦ τῶν πόλεων τοῦ Ohio».

Τὸ φρέαρ ἐκεῖνο μετ' οὐ πολὺ ἐστείρευσεν· ἀλλ' ὅτε βραδύτερον οὐκέτι ἐταπείνη πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐλαίων τοῦ Oil Creek, ἐνεθυμήθη τὸ γεγονός τοῦτο καὶ ἔφρξε πληθῶς φρεάτων παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Muskingum, ὅπως ἀνέβη τὸ ἐν τῇ γῇ στρώμα τοῦ ἐλαϊούχου ὕδατος, ὅπερ ἀνέβλυσεν ἐν τῷ πρῶτῳ ἐκείνῳ φρέατι. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξερυνήσεων τούτων δὲν ἦσαν λαμπρά.

Ἀπὸ τοῦ 1850—55 ἡ πόλις τοῦ Πιττσβούργου ἐφωτίζετο ἤδη διὰ πετρελαίου διωλισμένου κατὰ τὴν μέθοδον τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ James Young ἐν Νέα Σκωτία ἐπὶ τῆς διωλίσεως τῶν ἀσφαλτωδῶν σχιστολίθων· τὸ ἐλαίον τοῦτο ἦτο γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Carbon Oil. Ἡ κατανάλωσις ἐγένετο ταχέως τοσοῦτον σπουδαία ὡστε ἡ παραγωγὴ τῶν φρεάτων τοῦ Ταρέντου ἐξηντήθη ὀλοτελῶς. — Αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ πρὸς διύλισην τοῦ πετρελαίου ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν κεφαλαιούχων καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐπὶ τοῦ νέου τούτου φωτιστικοῦ ὕλικου. Ἐκτοτε ἤρξαντο μετὰ σπουδαιότητος εἰς διάφορα μέρη αἱ ἐρευναι πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ πετρελαίου καὶ συνεκεντρώθησαν ἰδίᾳ ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Oil Creek, ἔνθα τὸ ἐλαίον ἀνέβλυζεν ἐκ τῆς γῆς αὐτομάτως· ἡ πρώτη πρὸς τοῦτο ἰδρυθεῖσα ἐταιρεία ἦτο ἡ τῶν J. G. Eveleth καὶ Georges Bissel ἐκ Νέας Υόρκης, ἡ φέρουσα τὸ ὄνομα Pennsylvania Rock Oil Company. Μέχρι τοῦ ἔτους 1858 ἡ ἐταιρεία αὕτη ἤρκειτο εἰς τὴν αὐτομάτως ἀναβλύζουσαν ποσότητα τοῦ πετρελαίου.

Ἀφοῦ ἐξασφαλισθῆ ἡ παραγωγὴ τῆς ἀκατεργάστου ὕλης, ἡσχολήθησαν περὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς διωλιστικῆς μεθόδου, προοδεύουσα δὲ ταύτης ταχύτατα, παρήγαγε τὸ ἐλαίον καθαρὸν καὶ διαγῆς, εὐκόλου καὶ οἰκονομικῆς χρήσεως. Συγχρόνως κατεσκευάζοντο κατὰλληλοι διὰ τὴν καθῆσιν τοῦ πετρελαίου λυχνία (λάμπαι), πρὸς ἐπιφελῆ χρῆσιν τοῦ νέου τούτου φωτιστικοῦ ὕλικου. Βεβαίως τὸ ἐλαίον τοῦτο, ὅπερ ἐκαλεῖτο τότε ἀνδρακέλαιον (Coal Oil), δὲν ἠμείωνε ἐντελῶς πρὸς τὸ διαφανὲς καὶ καθαρὸν πετρελαίον ὅπερ μεταχειρίζομεθα σήμερον πρὸς φωτισμόν. Οὐχ ἦτον ὅμως καὶ ἐν τῇ ἀτελείᾳ αὐτοῦ τὸ ἐλαίον ἐκεῖνο ἀπετέλει σπουδαιότητα πρῶτον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ μέσα τοῦ φωτισμοῦ, τὰ τότε ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς κατοίκους καὶ ἰδίᾳ τοῖς χωρικοῖς, τοῖς «Settlers», τοῦ ἐσωτερικοῦ, οἵτινες ἐκαίον πρὸς φωτισμόν δαυλοῦς ῥητινώδεις, στεατίνης λαμπάδας χειριστῆς ποιότητος, ἐλαία ἀσφαλτωδῆ κ. τ. τ. διότι τότε αἱ φάλαιναι καθίσταντο σπάνιαι, καὶ τὸ κητὸσπερμα ἦτο πολῦτιμον. Βραδύτερον, ἀνακαλυφθέντων τῶν ἀνάπτυτικῶν φρεάτων (sprouting wells) ἡ βιομηχανία τοῦ πετρελαίου ἐλαβε μεγίστην ἀκμὴν καὶ τὸ νέον τοῦτο φωτιστικὸν μέσον κατέστη εὐδηνότατον. Πλείονα περὶ τοῦ πετρελαίου εὐρίσκει ὁ ἐνδιαφερόμερος ἐν Β'. τόμ. Κλειῶς σελ. 60.

κ. Ι. Ζ. εἰς Βατοῦμ. Θῆκαι δὲν ὑπάρχουν πρὸς τὸ παρόν. Τὰ ἄλλα θὰ φροντίσωμεν νά σᾶς σταλάσω. — κ. Α. Μ. εἰς Ἀγχιάλον. Ἐλήφθησαν. Περὶ τῶν βιβλίων φροντίζομεν. — κ. Κ. εἰς Τρίν. Ἐλήφθησαν καὶ θὰ φροντίσωμεν πρὸς ἀγορὰν καὶ ἀποστολὴν του. — κ. Μ. Σ. εἰς Ἀγκυραῦ. Τὸ γραμματίον ἐλήφθη

καὶ θὰ φροντίσωμεν τὴν εἰσπραξίν του. — κ. Α. Β. εἰς Μιχάλλετ-Ἀβουαλή. Τὸν ὑποδείχθηνα ἡμῖν νέον συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν λιαν κολακευτικὴν ἐπιστολήν σας. — κ. Δρ. Κ. Τζ. εἰς Σοφίαν. Θὰ εὐρῆτε ἄλλο. — κ. Στ. Σ. εἰς Βουκουρεστίον. Τὸ βραβεῖον διὰ τὴν λύσιν ἐνὸς αἰ-

νήγματος λαμβάνει μόνον ὁ πρῶτος λύτης — κ. Μ. Μ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Αἱ βελτιώσεις τῆς Κλειῶς ἀπὸ τοῦ προσεχῶς ἀπριλίου θὰ εἶνε σπουδαιόταται, ἡ δὲ ἐξάμηνος συνδρομὴ τῆς φρχρ. 15 ἐτησίᾳ δὲ φρχρ. 30. Σχετικὴν ἀγγελίαν λαμβάνετε προσεχῶς. — κ. Κ. εἰς Κωνσταντινῶν. Ἐπιστολήν θὰ ἔχετε προσεχῶς.